

03-08 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 04-08

† Μνήμη Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων
τῶν ἐν Ἑφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

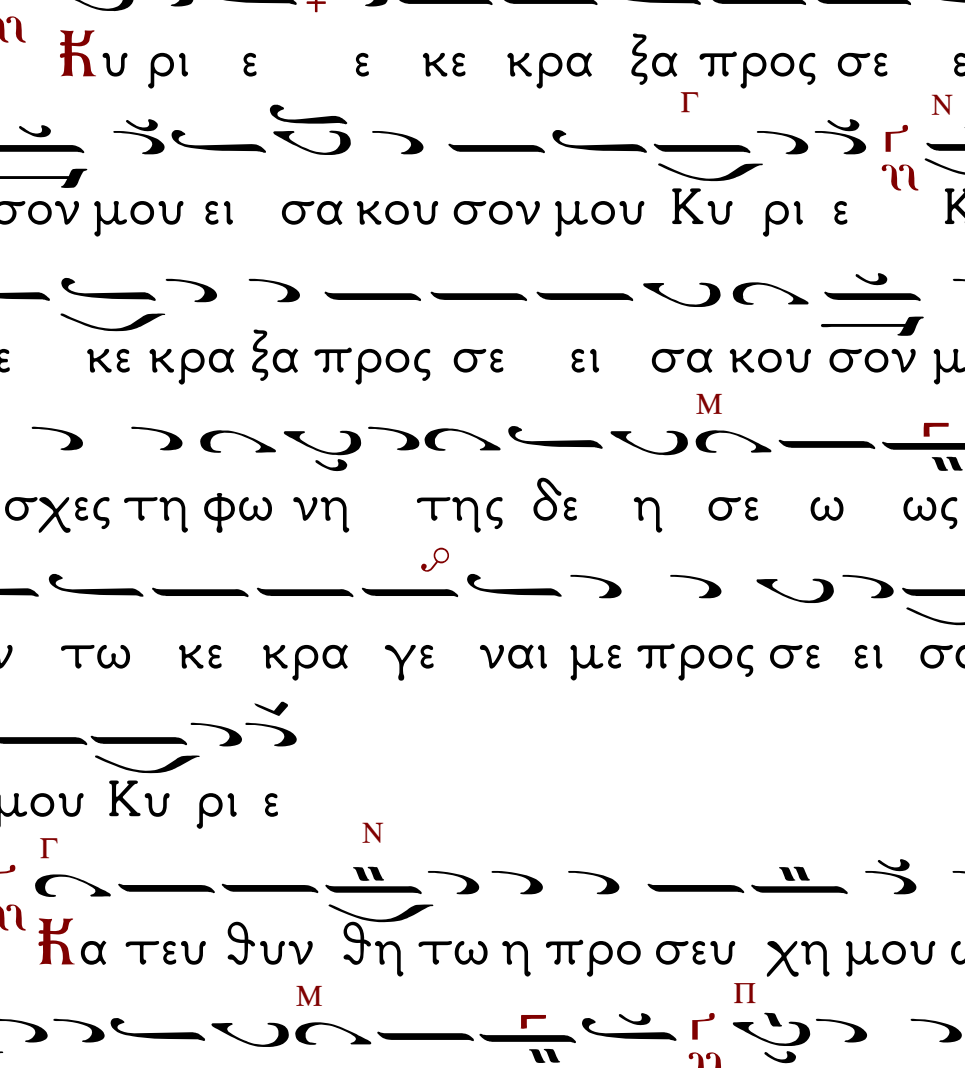
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

φάλλομεν Σπυχηρά

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἡχως ὤν Γα

Kyrie eleison
kyrie eleison kyrie eleison
kyrie eleison
proschetew hē theō wōs mou
en tō kekragēnai me pros se eisakouson mou kyrie
kateuthynethw he proseuchēmou ws θυμαμα ενωπιόν σου επαρσις των χειρων μου θυσιασπερινη εισακου

σον μου Κυ υ ρι ι ε

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα
τι ι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α
νο μι ι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλε κτων αυ των

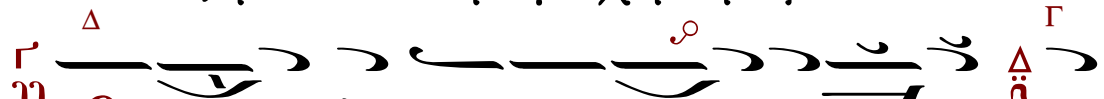
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε λαιον δε ^Π αμαρτω λου ^Ν μη
 λιπανα ^Γ τωτην ^Ν κε φα λη ην μου ^Γ
^Γ ^Ν ^Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη
 σαν ^Γ ε χο μενα πε τρας οι κρι ται αυ των ^Γ
^Γ ^Ν ^Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι ^Π
 η δυν θη σαν ^Π ω σει πα χος γης ερ ρα γη
 ε πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
 των πα ρα τον Α α δην ^Γ
^Γ ^Ν ^Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
 μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυχή ην μου
 Φυλαξόν με απο παγίδος ης συ-
 νεστησαν το ομοί και αποσκανδαλων
 των εργαζομένων την ανομι-
 αν
 Πесουνται εν αμφιβληστρω αυτων
 οι αμαρτωλοι καταμονας ειμι εγω
 εως αν παρελθω
 Φωνή μου προς Κυριον εκεκρα-
 ξα φωνή μου προς Κυριον εδε-
 η η θην

Γ Ν
 Γ η Ε κ χ ε ω ε ν ω π ι ο ν α υ τ ο υ τ η ν δ ε η
 σ ι ν μ ο υ Δ η τ η ν θ λ ι ψ ι ν μ ο υ ε ν ω π ι ο ν α υ τ ο υ α
 πα γ γ ε λ ω Γ η
 Μ Ν Γ
 Γ η Ε ν τ ω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μ ο υ τ ο π νευ μα
 μου Δ η και συ ε γ νω σ τας τρι β ο υς μ ο υ Γ η
 Γ Γ
 Γ η Ε ν ο δ ω τ α υ τ η η ε πο ρευ ο μ η ν Δ η
 ε κ ρυ ψ αν πα γ ι δ α μ ο ι Γ η
 Γ Δ
 Γ η Η α τε νο ο υ ν εις τ α δε ζ ι α και ε
 πε β λε π ο ν Δ η και ο υ κ η ν ο ε πι γ ι νω σ κ ω ν
 με Γ η
 Γ Γ
 Γ η Α π ω λε τ ο φυ γ η απ ε μ ο υ Δ η και ο υ κ

 εστιν ο εκζητων την ψυχη ην μου

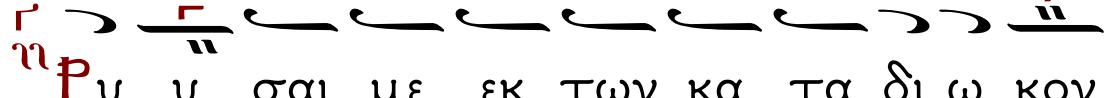

 κεκραξα προς σε Κυρι εειπα σου

 ει η ελπισ μου μερις μου ει εν γη

 ζωωντων

 Προσχες προς την δεησιν μου ο οτι ε

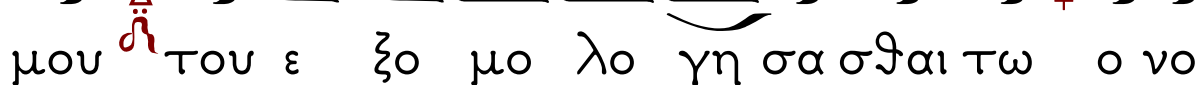

 ταπεινωθην σφοδρα

 Ρυυσαι με εκ των καταδιωκων

 των με οτι εκραταιωθησαν υπερ ε

 με

 ζαγαγε εκφυλακης την ψυχην

 μου του εζομολογησασθαι τω ονο

μα τι ^Nι σου Γ
η

^NΕ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου Γ
η

αν τα πο δω ως μοι Γ
η

^NΕκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε Γ
η

Κυ ρι ε ει σα ακουσον της φω νη ης μου Γ
η

^NΓε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε Γ
η

χον τα εις την φω νη ην της δε η σε ω ως Γ
η

μου Γ
η

Σπιχηρά Κατανυκτικά Δεσποτικά,

Ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἄρον σου ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον, τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ, πῶς οὐρανοὺς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς τάλαιπωρίας σου, τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, βαβαὶ φρικτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἦχος Γα

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κυριε Κυριε τίς υποστήσεται ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν Ἄρον σου ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα

και Θεου ε να τε νισον τη οι κονο μι α
 και τη ευ σπλαγ χνι α πως ου ρα νου ους κλι
 νας ηλθεν ε πι γης ι να υ ψωση σε εκ
 της τα λαι πω ρι ι ας σου των πα θων και
 στη ση σε εν πε τρα της πι στε ως βα βαι φρι
 κτου θαυ μα α τος Δο ξα τη κε νω σει σου Φι
 λα αν θρω

Στίχ. β'. "Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
 τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
 Κύριον.

Βλέπον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὦ ψυχὴ
 μου, καὶ θαύμασον, πῶς σε γῆ βαστάζει, καὶ
 σκηπτὸς οὐ φλέγει; πῶς ἄγριοι θῆρες οὐκ
 ἐσθίουσί σε; πῶς δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος,
 ἐλλάμπων σοι, αἰὲ οὐκ ἐπαύσατο; ἀνάστα,

μετανόησον, βόησον πρὸς Κύριον. Ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Σπῆχ. β'. ^χ ^Μ ^Γ ^η ^Ε νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον

^Γ ^η ^Μ ^Β λε ψον σου τα πα ρα α νο μα

ε ερ γα ω ψυ χη μου και θ αυ μα σον πως

σε γη βα στα ζει και σκη πτος ου φλε γει πως

α γρι οι θη ρες ουκ ε σθι ου σι σε πως δε

και ο Η λιος ο α δυ τος ελ λα μπων σοι

α ει ουκ ε παυ σα το α να στα με τα νο η

σον βο η σον προς Κυ ριον Η μαρ τον σοι

η μαρ τον ε λε η σο ον με

Ἄλλο Σπυριδὸ τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος βαρὺς
(Πρὸς τὸ ξύλον ζωῆς)

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ
ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων,
καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων.
Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι

σα τω Ἰσρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Φ λο γα πυ ρος τους Αγ γε λους Χρι στε α

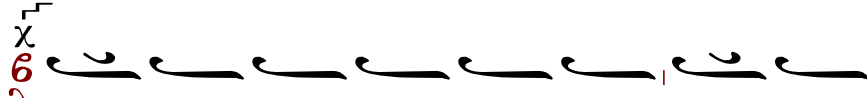
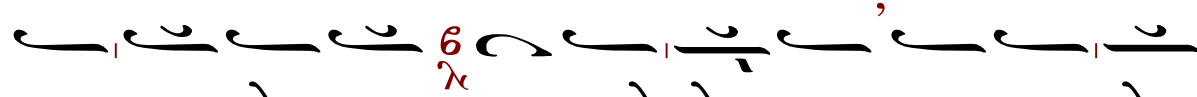
πει ργα α σω του των η μι ν το θε ρμο ο ν υ πε μ

φαιαι νων και πνευμα Παλιν το ταχυ υ δι
α γρα α φων Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ο ζα α σοι

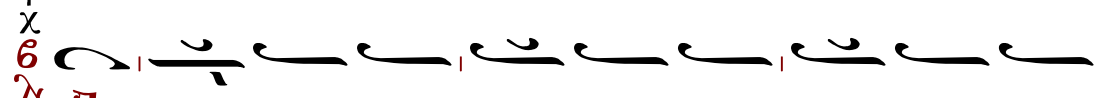
Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ μηναίου.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχος δ'. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ
 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
 ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
 του

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ
 πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι
 κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς
 πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν,
 ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς
 περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν,
 τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

 Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι
λα οι

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω
να

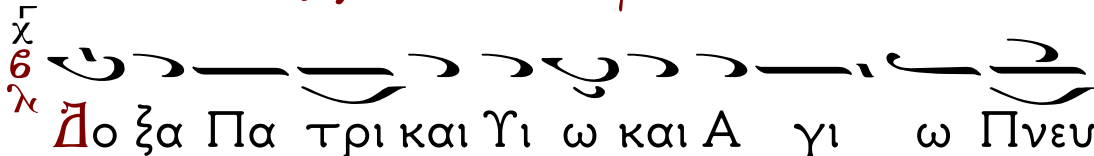
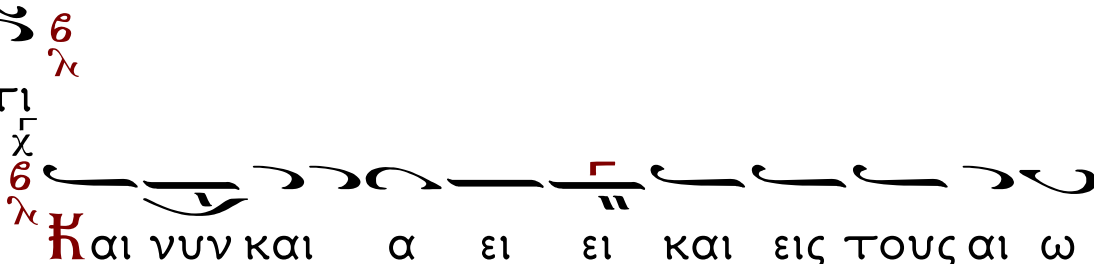
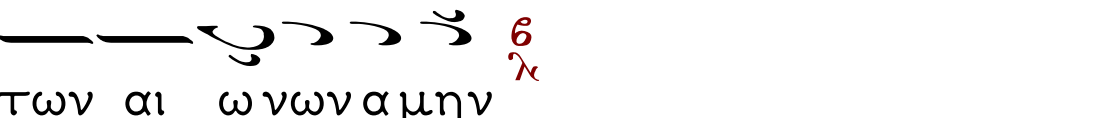
Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὥς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οἱ ταύτην ἄθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
 ματι

 και νυν και αι ει και εις τους αι ω
 νας των αιωνων αμην

 Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία

Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν
 μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς
 σου καὶ δώρησαι, δικαιοῦσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ
 ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι
 μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν
 δακρύων ταῖς χύσεσι.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

 I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον παντες (Δίς)
 οι δουουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 I δου δη ευ λο γει ει τε
 του Κυ ρι ι ον παντες
 ου ου ου ου ου ου ου

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καί
τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπινκα Κατανυκτικά, Ἦχος βαρύς

Ψς ὁ ἄσωτος Υἱός, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον,
δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων
σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἦχος Γα

Ἦχος Γα
 ὦς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω
 οι κτιρ ιρ μον δε ζαι με προ σπι πτον τα ως
 ε να των μι σθ ιων σου ο Θε ος και ε λε η
 σο ον με

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ψς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καὶ
τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ
ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει

μου ἢ ψυχὴ, πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος
ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν Εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν
τὸν ἰατρόν. Ἐπὶ χεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου
ἔλεος.

Ὡς ο πε ρι πε σων εἰς τοὺς λη στας
καὶ τε τραυ μα τι σμε νος ου τω κα γω ὦ πε
ρι ε πε σα ἐξ ε μων αμαρ τι ὦν καὶ τε
τραυ μα τι σμε νη υ παρ χει μου η ψυ χη
προς τι να κα τα φυ γω ο υ πευ θυ νος ε
γω εἰ μη προς σε τον ευ σπλα γχνον των ψυ χων
τον ι ατρον ε πι χε ε επ ε με ε ο
Θε ος το με γας ου ε ε ε λε ος

Μαρτυρικὸν Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Ἦχος ♪ Γα

Δο ξα σοι Χρι στε ε ο Θε ος Α Πο
στο λων καυ χη μα μαρ τυ ρων α γα λ λι α
μα ὶ ων το κη ρυ υ γ μα Τρι ας η ο μο ου
σι ο ο ο ος

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ** νῦν...

Θεοτοκίον, Ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν
σωματώσασα, ἐγὼ δὲ τοὺς πάντας νικήσας
ἁμαρτίαις, οἴμοι! δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν
οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε
Δέσποινα· σὺ οὖν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον
σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεΐαν ὁδηγοῦσά με.

Ἦχος Γα ^χΓα ^ΓΔο ^Δξα Πατρι ^Γι και ^ΓΥι ^Γω και Α
^Γγι ^Γω Πνευματι
^χΓα ^ΓΚαι ^Πνυ ^Πυν και ^Πα ^Πει και ^Πεις ^Πτους ^Παι ^Πω ^Πνας
^Γτων ^Γαι ^Γω ^Γων ^Γα ^Γμην
^ΜΓα ^Δγμα ^Δτα ^Δυ ^Δπε ^Δρε ^Δβης ^ΔΑγ ^Δγε ^Δλων ^Δτον
^ΓΘε ^Γο ^Γον ^Γσω ^Γμα ^Γτω ^Γσα ^Γσα ^Γε ^Γγω ^Γδε ^Γτους
^Δπαν ^Δτας ^Δνι ^Δκη ^Δσας ^Δα ^Δμα ^Δρ ^Δτι ^Δι ^Δαις ^Δοι ^Δμοι ^Δδε ^Δδοι
^Γκα ^Γκαι ^Γτρε ^Γε ^Γμω ^Γο ^Γθεν ^Γου ^Γδα ^Γμω ^Γς ^Γα ^Γπο ^Γτο ^Γλ

Π Δ
 μω πα ρα κα λεσαι σε Θε ο το κε Δε σποι
 να σου ουν μη πα ρι δης με αλ λα σπευ στον
 σω σο ον με ο δον εις ευ θει αν ο δη γου σα με
 χ ε ε ε

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ'

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

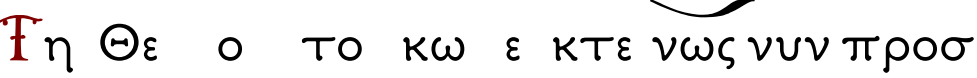
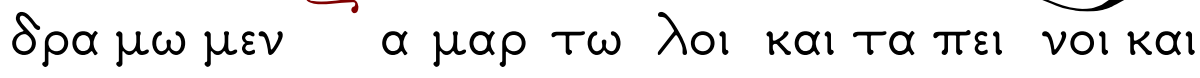
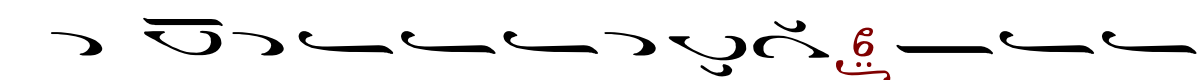
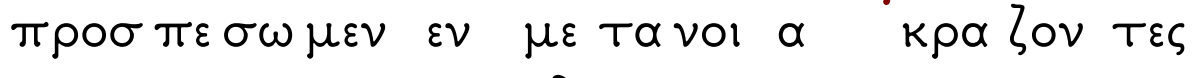
Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

 ^χ ^B

 Τη Θεοτοκῶς νυν προσ
 δρα μω μὲν αμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
 προσπεσώμεν ἐν μετάνοια κλαζόντες
 ἐκ βάθους ψυχῆς Δεσποινά βοήθησον
 ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεύσον α
 πολυμέθ' αὐτοπλήθους πταισμάτων
 μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε
 γὰρ καὶ μονὴν ἐλπιδὰ κκτημέθ' α

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
 ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

^χ ^Γ
^Γ ^Ϡ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Ν
^Γ ^Ϡ ^Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι
^Γ ⁺ ^Π ^Ν
 την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων
⁺ ^Γ ^Ϡ
 νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν
^Δ ^Β ^Δ
 Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α το
^Μ ^Γ ^Ϡ
 θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το
^Γ ^Ϡ
 φως το χαρ μο συ νον
^Γ ^Ϡ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
 Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρω ων δυ σμε νων και συμ
 φο ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε
 τη κρα ται α δυ να μει σου α νυ μνω με
 γα λυνω τηνα μετρον σου συμ πα θει αν και
 την εις ε με σου παρα κλη σιν
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Nun πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
 νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρη^Γνω και στε να ζω
 μη με παριδης τον α θλιον^Γ των χρι στι α
 νων καταφυγι ον^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην^Γ
 ου^Γ σι ω πησω του βο αν τρα νω τα
 τα τα με γα λει ει α τα σα^Γ ει μη γαρ συ
 Κο ρη παν το τε προ ι στα σο^N υ περ ε
 μου πρε σβευ ου σα^Δ τω Υι ω και Θε ω σου
 τις εκ το σου του με κλυ δω νος^Γ και δει νων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα

ζω σοι προ φθα σον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Γ}
 Ε^Γ θ^Γ αυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δε σποι να^Γ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
^Χ και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζω σε^Δ και
 α νυ μνω και γε ραι ρω^Γ την πολ λην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου^Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι^Γ
^{Μ Γ Π Ν}
 Κα^Γ ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν^Γ αλ λα προ φθα σα
^{Ν Π} σα^Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας^Γ η θερ μη

αν ^Nτι ^Γλη ^Δψις και ^qπροστα ^Γσι ^qι ^qα ^qα ^qμου

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

των αιωνων αμην

Γ^M Γ

Γ^A λη θη Θε ο το κονο μο λο γω Δε

σποι να σε την του θα να του το κρα τος

ε ξ α φ α ν ι σ α σ α ν ^Γ ως γ α ρ φ υ ^Ν σ ι ^Π ζ ω ο ς ε κ

των δε σμων των του Αδου προς ζωην α

νη γα γες + εις γην με ρευ σαν τα

Γ^N Γ α α α ω ω ω $\sigma\omega$ α $\pi\omega$ $\kappa\iota\nu$

δυνων τους δουλους σου Θεο το ο κε ο

 τι παντες με τα Θεον εις σε καταφευγομεν

ως αρρηκτον τειχος και προοστασι αν
 πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θεο το ο κε ε πι
 την ε μην χαλεπην του σωματος κακωσιν
 και ι ασαι της ψυχης μου το αλγο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
 ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ήχος Δι

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ

σμαχη τον ε λε ους πη γη του κο σμου κα

τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο

το κε Δε σποι να προ φθ α σον και εκ κιν δυ

νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως

προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ' .
Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Κ αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
 ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
 μαι τι να θερ μην ε ξω βο η θον θ λι ψε σι
 του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
 εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
 χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
 με

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
 σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
 να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
 θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
 λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
 σου σω σον με
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην δει
 νως πυ ρου με ε νην ως υ δωρ πε ρι δρο
 σι σαν τας ἀλλ ω της σης προ νοι ας και της
 ευ ερ γε σι ας ης α φθ ο νως αυ τος πα
 ρα πη λαι σα

Ὡς ἔ' .
 Ἵνα πὲ με ἀπώσω .

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 πα ρ θε νε χαι ρε Θε ο νυ μ φε χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πο ρ θη τον

Π Ν
 χαί ρε προ στα σι α και βο η θε ε και σω
 τη ρι α των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
 στε ως
 Γ Γ Ν
 πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 Γ Γ
 η μας
 Μ Γ
 Οι μι σουν τες με μα την βε λε μνα
 και ξι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
 Π Ν Π Γ
 μου και κα τα βι βα σαι προς γην Α γνη
 η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ
 φ θα σα σα σω σον με

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Α πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και
 νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ
 να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον
 εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω ων των
 πο λε μουν των και μι σουν των με Κο ρη πα
 νυ μνη τε
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Τι σοι δω ρον προ σα ζω της ευ χα ρι

στις ανθων περα πη λαισα των σων δωρη
 μα των και της σης α με τρη του χρη στο τη
 τος τοι γα ρουν δο ξα ζω υ μνο λο γω ω
 και με γα λυνω σου την α μετρον προς με
 συμ παθει αν

Ὡδὴς'.
 Τὴν δέησιν.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^χ ^λ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γ ^Δ α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Γ ^Δ τη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου ^Γ ^Δ
^Γ ^Δ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ ^Δ
^Γ ^Δ ^Π α ρα α α κλη η σιν ^Γ ^Δ εν ταις θλι ψε σιν
 οι οι δα ^Γ ^Δ και των νο σων ^Π ι α τρο ον
 σε γι νω σκω ^Γ ^Δ και παν τε λη συν τριμ μον
 του θα να του ^Γ ^Δ και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γ ^Δ και παν των των εν συμ φο ραις
^Γ ^Δ τα χι νην και ο ζει αναν τι λη ψιν ^Γ ^Δ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι
 Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε
 λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαν
 μα των και την πη γην την α ε να ον
 ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε
 σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο
 ω και κη ρυτ τω και φ θε γ γομαι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^N ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρθε^Δ
 νε^Γ και την ε μην κα τασχουσαι καρ δι^ν
 αν^κ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των^Γ
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^N και^Δ
 δι^Γ ω κτην και ρυστην Πανα χραν τε^Γ
 Δι^Γ α α α σω ω ω σον^κ α πο κιν^N
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο^Δ
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^ν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα α αν τε^κ η δι α λο^N
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπ ευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δίζ)
 πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π ^Δ ^{Ζ'}
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι
^Μ ^Α
εν πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Ελεημον εξαλειψον τα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

Ελεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου και κατα το

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια Παναγια Δεσποινα

^Δ αλ λα δε ξαι δε η σιν του ι κε του σου
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου
^Δ δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Δ τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
^Δ σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου
^Δ με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Δ σου Δε σποι να του κο σμου ^Δ ελ πις και προ
^Δ στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
^Δ την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον
^Δ Ἐτερα Θεοτοκία. ^Δ Ου δεις προ στρε χων
^Δ ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το
 δωρημα προς το συμφερον της αιτη
 σεω ω ως

Μεταβολη των θλιβομε ε ε ε
 νων α παλλα γη των ασθενουντων υ υ
 παρχουσα Θε ο το κε Παρθε νε σωζε
 πολιν και λαον των πολεμουμενων η
 η ειρηνη των χειμαζομενων η η γαλη
 νη η μονη προστασια των πιστω
 ω ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

ᾠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' δι Νη

^Γ_ν ^N **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
 μας ^ν **Φ** ω σ η τε κου σα Θε ο το κε σκο τι
 σ θεν τα με νυ κτι α μα ρ τη μα των ^Π ^N φω τα
 γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον ^Δ ^Δ
 το κα θα ρον και α α μω ω μον ^Π ^Δ ^Δ ι να

^N
 πο θω σε δο ζα ζω ^ν
^N
^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η
 μας ^ν
^N
^ν C κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν
 τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν γυ μνω
 θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ
 α βο η θη των δυ υ να α μις ^Π και ελ
^N
 πις α πη λ πι σ με νων ^ν
^N
^ν Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α
 γι ω Πνευ μα τι ^ν
^N
^ν Ο λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θαυ μα των
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων αμην
 Βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι
 με τρη τω σου ε λε ει

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας
^N
 Αι α σπλαγχνα ε λε ους σου Παρ θε
 νε Α μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα
 λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι
 δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου
 με ε νω κα κω σε σι του βι ου
^N
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας
^N
 Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ευ ρο σα αν με Α γνη και συμ φο ραι
 του βι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
 κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι μοι και
 αν τι λα βου μου τη κρα ται α σου σκε πη
 ^N Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι
 ^N Ε ν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
 να εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην
 και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν
 και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
 τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

^N
^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δ **Δ** και εις τους αι ω
 νας των αι ω ωνων αμην ^ν
^N
^ν **Χ**αι ρε θρο νε πυ ριμορφε Κυ ρι
 ου ^Δ **Δ** χαιρε θει ει α καιμαν να δο χεσταμνε ^ν
 χαι ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος ⁶
 χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
 τε ρων ^Δ **Δ** ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γ

Ὡδὴ θ'.

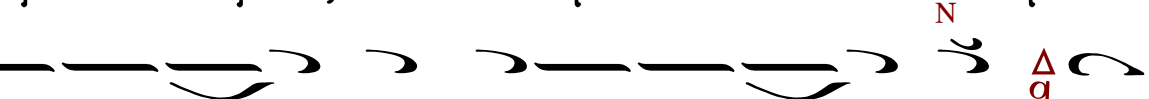
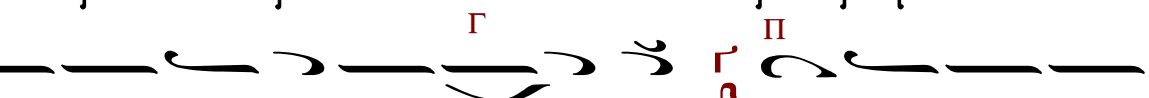
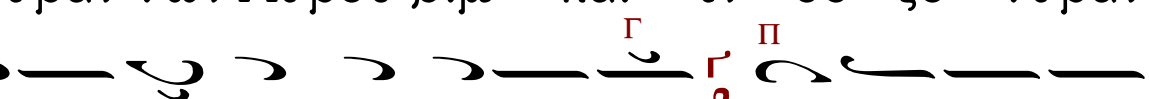
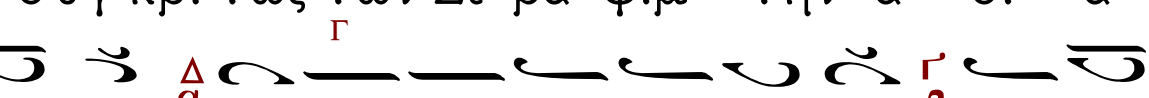
Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ^Γ
^Π
^Γ **Π**ρος τι να κα τα φυ γω α λλην Α γνη ^Γ

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
 πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
 ποιανθερμηναντιληψιν ποιονεν
 ταις θλιψεσιβοηθονειςσεμονην
 ελπιζωειςσεεμονηνκαυχωμαικαιε
 πισεθαρρωνκατεφυγον
 περαγιαθεοτοκεσωωσον
 ημας
 Ουκεστιν αριθμησασθαιδυνα
 τονμεγαλειασαθεοθυμφευτεκαι
 τονβυθοντονανεξερευνητονεξει

πειν^Γ των υ^Γ περνουν θ^Ναυ^Πμα^Δτων σου^q των τε
 τε^Γ λε^Νσμε^Π εν^Γων δι^Γη νε^Γκως^q τοις πο^Πθ^Γω
 σε^Δ τι μω^qσι και πι^Γι σται προ^Γσκυ^Γνου^qσιν
 ως α^Γλη θ^Γη Θε^Νου λο^Γχευ^qτριαν
 Δ^Γο^qξα Πα^Γτρι και Υι^Νω και Α^Γγι ω
 Πνευ^Γμα^qτι
 Εν^Γ υ^Πμνοι^Γσευ χα^Γρι^Πστοις δο^Γξο^Νλο^Πγω
 και γε^Γραι^Πρω^qτο α^Νμε^Πτρον ε^qλε^Πος και
 την πολ^Δλην^q δυ^Ννα^Πμιν σου πα^Πσιν ο^Δμο^qλο^Πγω
 και τας ευ^Γερ^Πγε^Δσι^qας σου^Π ας υ^Ππε^Πρε
 κε^Γ ενω^Γσας εις ε^Γμε^q κη^Πρυτ^Πτω^Π με

γα λυ νω ^Δψυχη η τε και καρ δι α ^Γ και λο
 γι σμω και γλωσ ση παν το τε ^Γ
 και νυν και α ^Γει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ
 την δε ^Πη σιν μου δε ζαι την πε νι χραν ^Γ
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Π και ^Δ
 στε να γ μον ^Δαλλ αν τι λα βου μου ως α γα ^Π
 θη ^Γ και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δδυ να ^Π
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ Δε ^Γ
 σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δει νε ευ σεις ε τι
 μονον ^Γ προς την ε μην οικτραν τα πει νω σιν

Γ Μεγαλυνάρια. Γ
 Α ξι ον ε στινως α λη θως
 Γ
 Δ μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον Γ την α
 Δ
 ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον και
 Γ
 Μη τε ρα του Θε ου ημων Γ την τι μι ω
 Γ
 τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο ζο τε ραν
 Γ
 α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ Γ την α δι α
 Γ
 φθο ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν Γ την ον
 Γ
 τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν Δ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
 υ μνοις τι μη σω μεν
 Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων α
 σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ
 χη προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι
 τω με νην ελ πις α πηλ πι σμε ε νων
 συ μοι βο η θη σον
 Δε σποι να και Μη η τη ρ του Λυ τρω του

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια
 ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οι κτει ρη ησαι η μας
 λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην την ιστορη θεισαν υ πο
του Αποστολου Λουκα ι ερωτα α
του την Οδηγητριαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαι των Αγγελων αι στρατι αι
Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
δε κας οι Αγγι οι Παντες με τα της
Θεο του ποιησα τε πρεσβειειαν
εις το σω θηναι ημας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

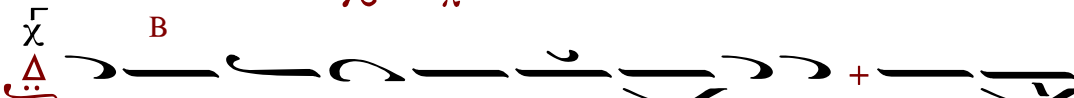
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκια.

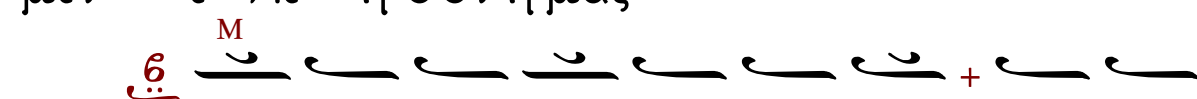
Ἦχος λ̣ π̣ — Δι̇

^χ_Δ ^Β
Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

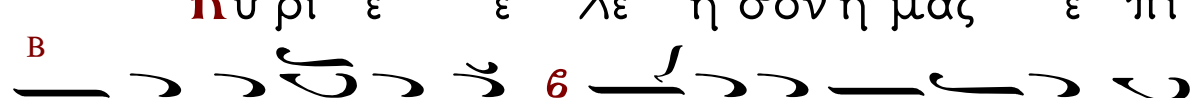
 η σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α

 πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν

 ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο

 μεν ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

Κυ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι

 σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν σφο

δρα μη δε μνησθῆς των α νο μι ω ωνημων
 αλλ ε πι βλεψον και νυν ως ευσπλαγχνος
 και λυτρωσαι η μας εκ των εχθρων ημων
 συ γαρ ει Θεος ημων και η μεις λαος σου
 παντες ερ γα χειρων σου και το ο νο
 μα σομ ε πι κεκλημεθα
 και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 της ευσπλαγχνι ας την πυλην α νοι
 ζον η μιν ευ λο γη με νη Θε ο το κε
 ελ πι ζοντες εις σε μη αστοχησωμεν

ρυ σθει η μεν δι α σου των πε ρι στα α σε ων
6. συ γαρ ει η σω τη ρι α του γε
7. λ. νους των Χριστι α νω ω ω ν Δ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ναοῦ)**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, **(τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὥς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἡ Γὰ

^πχ ^N ^Γ ^η ^Α πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
^N ^Γ ^ν ^Α ωων συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ^Γ ^η
^Π ^N ^Γ ^ν ^Α Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ωω κη δευ
^Γ ^η ⁺ σα τε μου ου το σω ω μα και συ
^Γ ^η ⁺ Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
^Γ ^η ⁺ πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
^M ^Γ ^Π ^N ^Γ ^ν ^Α ^η ^Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων
^Γ ^η των θλι βο με νων η η χα ρα ^Γ ^η ⁺ χρι στι
^Π ^N ^Γ ^ν ^Α α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
^N ^Γ ^η ⁺ Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.